

مقاله پژوهشی

تأثیر خودشیفتگی و قدرت مدیر عامل بر کارایی سرمایه‌گذاری و رشد پایدار سود^۱

رحیم بنابی قدیم^۲، حامد مجیدی^۳

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۶/۱۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۱/۰۹

چکیده

بیشینه کردن ارزش شرکت نیازمند اتخاذ تصمیمات سرمایه‌گذاری صحیح است و هرگونه تلاش برای ارزش-آفرینی و استفاده بهینه از فرصت‌های سرمایه‌گذاری، متأثر از جنبه‌های رفتاری و ویژگی‌های فردی مدیر عامل شرکت است. پژوهش حاضر به بررسی تأثیر خودشیفتگی و قدرت مدیر عامل بر کارایی سرمایه‌گذاری و رشد پایدار سود پرداخته است. بر این اساس، تعداد ۱۱۰ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران که به روش نمونه‌گیری حذف تصادفی انتخاب شده‌اند، برای دوره زمانی ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۷ به روش رگرسیونی چند متغیره مورد مطالعه قرار گرفته است. پژوهش حاضر از لحاظ هدف جزء پژوهش‌های کاربردی و رویکرد پس رویدادی است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد خودشیفتگی برکارایی سرمایه‌گذاری و رشد پایدار سود به ترتیب تأثیر منفی و مثبت معنی‌داری و قدرت-مدیر عامل بر کارایی سرمایه‌گذاری و رشد پایدار سود تأثیر مثبت معنی‌داری دارد. این نتیجه بیشتر بیانگر رفتار فرصت‌طلبانه رفتار مدیران در راستای تحقق منافع شخصی و افزایش هزینه‌های نمایندگی است که نظرارت بیشتر بر ویژگی‌های رفتاری مدیران را می‌طلبید. یعنی مدیران خود شیفتنه ریسک بالایی از سرمایه‌گذاری را دنبال می‌کنند ولی مدیران با قدرت بالا به دلیل پیش‌بینی‌های با دقت و کیفیت بیشتر، شناخت فردی و قدرت تحلیل بالا، پروژه‌های سودآور را بهتر شناسایی می‌کنند و عملکرد و سرمایه‌گذاری را بهبود می‌بخشند.

واژگان کلیدی: خودشیفتگی مدیر عامل، قدرت مدیر عامل، کارایی سرمایه‌گذاری، رشد پایدار سود.

طبقه‌بندی موضوعی: M41, G3, G4

۱. کد DOI مقاله: 10.22051/JFM.2020.30811.2354

۲. استادیار، گروه حسابداری، واحد هشتاد و دو، دانشگاه آزاد اسلامی، هشتاد و دو، ایران. (نویسنده مسئول).

Email: rahim.bonabi@yahoo.com

۳. کارشناس ارشد، گروه حسابداری، واحد مرند، دانشگاه آزاد اسلامی، مرند، ایران. Email: Hamed.96@gmail.com

مقدمه

در پژوهش‌های اخیر (کیم و همکاران^۱، ۲۰۱۸؛ اولسن و استکلبرگ^۲، ۲۰۱۶)، ویژگی‌های شخصیتی مدیران عامل و تأثیر آن بر سیاست‌های شرکت مورد بررسی قرار گرفته است. بر اساس نتایج پژوهش‌های حوزه روانشناسی، می‌توان انتظار داشت که مدیران خوشیفت‌هه تسلط بیشتری در فرایندهای تصمیم‌گیری دارند (نویکا و همکاران^۳، ۲۰۱۱)، در پی توجه بیشتر هستند، بازخوردهای سایر افراد و نیز پیامد تصمیم‌های خود را نادیده می‌گیرند. مدیران خوشیفت‌ه سعی می‌کنند سرمایه‌گذاری‌هایی را انتخاب کنند که فرصتی برای خودپنداری خودشان است. آنان نوعی پوشش رسانه‌ای برای شرکت خود ایجاد می‌کنند که تمایلات خودشیفتگی آنها را ارضاء می‌کند. بنابراین، انتظار می‌رود اقدام به سرمایه‌گذاری بیش از حد (آهن و سوسرا^۴، ۲۰۱۴). برای نمونه خودشیفتگی مدیران سبب می‌شود که منابع شرکت با خوشبینی زیاد و برای تأمین منافع شخصی مدیر استفاده شوند. بنابراین، آنها تمایل بیشتری به سرمایه‌گذاری بیش از حد در تحقیق و توسعه دارند. پویایی استراتژی تصمیمات سرمایه‌گذاری شرکت با افزایش خودشیفتگی مدیران بیشتر می‌شود. با افزایش تمایلات خودشیفتگی، تعداد و اندازه دستاوردهای شرکت افزایش می‌یابد و همچنین، عملکرد شرکت بهبود و با این حال، نوسان عملکرد شرکت نیز افزایش می‌یابد (کیم و همکاران، ۲۰۱۸). با این حال، برخی معتقدند که با افزایش خودشیفتگی، بهره‌وری مالی و جریان‌های نقدي عملیاتی کاهش می‌یابد و شرکت را با ریسک بالای مواجه می‌سازد (هام و همکاران^۵، ۲۰۱۷). بنابراین، به دلیل نتایج متعدد بدست آمده در پژوهش‌های قبلی، هنوز به طور دقیق مشخص نشده است که خودشیفتگی و تمایلات رفتاری مدیران بر سرمایه‌گذاری و عملکرد شرکت چه تأثیری خواهد داشت. هرچه مدیران شرکت‌ها از قدرت، نفوذ و توانمندی بالایی برخوردار باشند، به همان اندازه در پیش‌برد اهداف و رسالت سازمانی موفق خواهند بود. زیرا، یکی از عوامل موافقیت هر سازمانی قدرت راهبری و هدایت مدیریت سازمان است (اونگ و همکاران^۶، ۲۰۱۶). با این حال، هرچه قدرت مدیر عامل بیشتر باشد، ساختارهای ناظری در قالب راهبری شرکتی و سازوکارهای مشابه به شدت تضعیف می‌شود و بستری را برای مدیریت اطلاعات و مدیریت عملکرد مورد دلخواه مدیران را فراهم می‌کند، چرا که انعطاف و آزادی عمل بیشتری را برای مدیران فراهم می‌کند. یعنی، مدیران با قدرت و نفوذ بالا، به دنبال انتخاب فرصت‌های سرمایه‌گذاری با ارزش خالص منفی خواهند بود تا به قیمت تحمیل هزینه‌های نمایندگی به دیگر ذی‌نفعان شرکت بتوانند به اهداف شخصی خود دست یافته و عملکرد مورد انتظار مالکان شرکت را تحت تأثیر قرار دهند (لسیچ و همکاران^۷، ۲۰۱۶؛ کولز و همکاران^۸، ۲۰۱۴). بنابراین، وجود مدیران عامل با قدرت بالا نیز، می‌تواند به عنوان یک پیش‌برنده و عضو

-
- 1 . Kim et al
 - 2 . Olsen & Stekelberg
 - 3 . Nevicka et al
 - 4 . Ahern & Sosyura
 - 5 . Ham et al
 - 6 . Ong et al
 - 7 . Lisic et al
 - 8 . Coles et al

اساسی سازمانی نقش مثبتی در تصمیمات بهینه سرمایه‌گذاری و سودآوری داشته باشد بعلاوه، در سایه هموار شدن بستر پنهان کاری عملکرد کمتر از استاندارد، سبب عدم کارایی تصمیمات سرمایه‌گذاری، کاهش رشد سود و کاهش ارزش شرکت شود. بنابراین، تأثیر شخصیت بر رفتار مدیران از یک طرف و تأثیر رفتار مدیر بر عملکرد و تصمیمات سازمان از سویی دیگر، اهمیت این موضوع را آشکار می‌سازد که ویژگی‌های شخصیتی مدیران باید مورد مطالعه بیشتر و دقیق‌تری قرار گیرد. در این راستا، پژوهش حاضر در صدد پاسخگویی به این سؤال می‌باشد که خودشیفتگی و قدرت مدیرعامل بر کارایی سرمایه‌گذاری و رشد پایدار سود چه تأثیری دارد؟

مروری بر مبانی نظری پژوهش

با توجه به اینکه مدیران ارشد در سازمان با درجه توانایی‌های مختلف هستند، ویژگی‌های شخصیتی این افراد زمینه‌ساز بروز رفتارهای آنان است. به گونه‌ای که مدیران خودشیفته برای تأیید از طرف ذینفعان، حفظ و ارتقای جایگاه خود در صدد نمایش عملکرد مالی مطلوب در کوتاه‌مدت هستند (خواجهی و همکاران، ۱۳۹۵). تخصص، ارزش‌ها و شخصیت مدیران بر تصمیمات شرکت تأثیر می‌گذارد. بنابراین، مدیران مختلف در جایگاهی مشابه ممکن است تصمیمات مختلفی اتخاذ کنند (hambrick^۱، ۲۰۰۷). برخی پژوهش‌ها اثرات یا سیک‌های ثابت مدیریتی را بر رفتار سرمایه‌گذاری شرکت، سیاست‌های تأمین مالی و عملکرد شرکت، افساء‌ی داوطلبانه (یانگ^۲، ۲۰۱۲)، اجتناب مالیاتی (دایربنگ و همیلتون^۳، ۲۰۰۶) و عملکردهای حسابداری (جي و همکاران^۴، ۲۰۱۱) را اثبات کرده‌اند. برخی از پژوهش‌های دیگر به بررسی تأثیر اطمینان بیش از حد مدیران بر رفتار شرکت مانند سرمایه‌گذاری (گراهام و همکاران^۵، ۲۰۱۳)، مدیریت سود (هریبار و یانگ^۶، ۲۰۱۶) و کلاهبرداری حسابداری (سازاند و زیخرمن^۷، ۲۰۱۲) پرداخته‌اند. برای نمونه افراد با خودشیفتگی بالا، افراد سلطه‌گر و افراط‌گرایی هستند که به دلیل داشتن چنین روحیه‌ای سبب ارتکاب اعمال پرخاشگرانه به عنوان یک عمل سودمند در تصمیمات سرمایه‌گذاری می‌شود (نمایزی و همکاران، ۱۳۹۶)، مدیران با اطمینان بیش از حد، حساسیت سرمایه‌گذاری بیشتری به جریان‌های نقدینگی دارند (مالمند و تات^۸، ۲۰۰۵) و نیز، مدیران با اطمینان بیش از حد، نوآوری بیشتری را در قالب ابتکارات کسب و کار دنبال می‌کنند (هیریشلیفر و همکاران، ۲۰۱۲). همچنین، برخی از مطالعات به بررسی تأثیر خودشیفتگی مدیران عامل بر رفتارهای شرکت مانند استراتژی شرکت و نوسان عملکرد شرکت، فرآیند ترکیب و ادغام (آکتاس و همکاران^۹، ۲۰۱۶)، انتخاب‌های حسابداری و اجتناب مالیاتی پرداخته‌اند

1. Hambrick

2. Yang

3. Dearing & Hamilton

4. Ge et al

5. Graham et al

6. Hribar & Yang

7. Schrand & Zechman

8. Malmendier & Tate

9. Aktas et al

(اولسون و استیکلبرگ، ۲۰۱۶). یکی از ویژگی‌های شخصیتی افراد، خودشیفتگی فردی است که بر تصمیمات فردی و سازمانی افراد تأثیر اساسی دارد و برگرفته از ذهنیت و تصورات برتری جویی است. از نشانه‌های خودشیفتگی، شکل و اندازه امضای افراد است (رودمان و همکاران، ۲۰۰۷). فرد خودشیفتگ، فردی است که با داشتن اختلال شخصیتی و ویژگی غیرقابل اعطاف، با خودبینی، بزرگنمایی، برجسته کردن خود و خود برترینی و میل به مورد تحسی قرار گرفتن در ارتباط است (کیم و همکاران، ۲۰۱۸). اعتماد به نفس مدیران نیز در اتخاذ گزینه‌های مختلف تصمیم‌گیری راهبری شرکت برای دستیابی به نتایج موردنظر و همچنین، غرور و خودکفایی آنها متأثر از خودشیفتگی مدیران است (کیم و همکاران، ۲۰۱۸؛ هریبار و یانگ، ۲۰۱۶).

با این حال، خودشیفتگی مدیران بیشتر با غرور و باعتنایی نسبت به دیگران، در ارتباط است (رودمان و همکاران، ۲۰۰۷). این رفتار با مبالغه نسبت به توانایی‌های فردی، بازخورد افراد را نادیده می‌گیرد که می‌تواند بر انتخاب فرسته‌های سرمایه‌گذاری و نتیجه آنها تأثیرگذار باشد (کمبیل و فوستر، ۲۰۰۷). با این حال مدیران خودشیفتگ افراد خلاقی هستند که به راحتی توان قانع‌کنندگی افراد را به دلیل استعداد بالای خود را دارند و در بیشتر اوقات، به عنوان بهترین رهبر گروه شناخته می‌شوند که معمولاً در مراحل اولیه نتایج مثبت، ولی به مرور زمان می‌تواند تأثیر منفی بر عملکرد شرکت داشته باشد (گونکالو و همکاران، ۲۰۱۰؛ اونگ و همکاران، ۲۰۱۶). امکان سوءاستفاده از دیگران و رفتارهای غیراخلاقی، بی‌توجهی به واقعیت‌های بیرونی و تهدیدهای محیطی سازمان، تخرب اعتماد و روابط سازمانی از پیامدهای رفتار مدیران خودشیفتگ است که می‌تواند کیفیت تصمیمات سرمایه‌گذاری و درنتیجه، کیفیت سود را تحت تأثیر قرار دهد (بدراflashan و همکاران، ۱۳۹۷). به عبارت دیگر، مدیران خودشیفتگ ممکن است اعتماد به نفس بیش از حد داشته باشند، اما از سایر مسائل رفتاری رنج ببرند که منجر به پذیرش ریسک بیش از حد و تصمیمات سرمایه‌گذاری ضعیف آنها می‌شود (کمبیل و فوستر، ۲۰۰۷). در کنار ویژگی خودشیفتگی مدیران، قدرت مدیر عامل نیز رفتاری را نشان می‌دهد که می‌تواند نتایج مثبت و منفی را در پی داشته باشد. برای نمونه مدیران با قدرت و نفوذ بالا با قدرت راهبری، شناخت دقیق شرایط درونی و بیرونی شرکت، برآوردهای دقیق از نتایج مورد انتظار (دمیرجیان و همکاران، ۲۰۱۳)، قدرت چانهزنی بالا در مذاکرات تجاری (اونگ و همکاران، ۲۰۱۶) و قدرت هماهنگی و رهبری درون‌سازمانی برای پیش‌برد همه‌جانبه کارها و تلاش برای افزایش شفافیت اطلاعاتی و نیز، استفاده یکپارچه و بهینه از منابع سازمانی، سبب انتخاب فرسته‌های سرمایه‌گذاری سودآور و درنتیجه، افزایش کارایی سرمایه‌گذاری‌ها و به تبع آن، بهبود رشد سود و عملکرد شرکت می‌شود (کیم و همکاران، ۲۰۱۸). با این حال، در نقطه مقابل ضعف نظراتی بر مدیر عامل در سایه ساختارهای راهبری ضعیف و فراهم کردن فرصت تأمین منافع شخصی برای مدیر، می‌تواند مدیر را ترغیب به انتخاب پژوهشی با خالص ارزش فعلی منفی و در نتیجه، کاهش ارزش شرکت نماید (کولز و همکاران، ۲۰۱۴) و یا به دلیل قدرت و نفوذ بالایی که دارند، آزادی عمل بیشتری در انتخاب روش‌های

1. Rudman et al
2. Campbell & Foster
3. Goncalo et al

حسابداری را خواهند داشت که زمینه را برای اقدامات فرصت طلبانه و مدیریت و هموارسازی سود و درنتیجه، پنهان کردن عملکرد زیر استاندارد برای دستیابی به اهداف شخصی را فراهم می‌سازد. این امر، کارایی اقدامات و در نتیجه، عملکرد سازمانی را تحت تأثیر قرار می‌دهد (لیسیج و همکاران، ۲۰۱۶).

پیشینه پژوهش

پیاپی ۱ (۲۰۲۰) با بررسی رابطه بین خودشیفتگی مدیریت، دوگانگی وظایف و عملکرد شرکت نشان داد رابطه بین خودشیفتگی و عملکرد، یک رابطه غیرخطی است بطوری که تا حد مشخصی بر عملکرد تأثیر مثبت خواهد داشت، ولی از آن حد به بعد دارای تأثیر معکوسی خواهد بود، به طوری که موجب عدم کارایی و عدم اثربخشی در تصمیمات می‌شود. یو و همکاران^۱ (۲۰۲۰) با بررسی خودشیفتگی کارآفرین و رفتار سازمانی غیراخلاقی، نشان دادند با افزایش خودشیفتگی، رفتارهای غیراخلاقی افزایش می‌یابد و با افزایش پیچیدگی محیط، این تأثیرگذاری بیشتر خواهد بود. لین و همکاران^۲ (۲۰۱۹) با بررسی رابطه بین خودشیفتگی مدیران با رفتار مدیریت سود، نشان دادند مدیران با روحیه خودشیفتگی بالا، از اقلام تعهدی اختیاری برای مدیریت و هموارسازی سود جهت دستیابی به سودآستانهای تحلیلگران و سود سال قبل و سود صفر استفاده می‌کنند. بوچهالز و همکاران^۳ (۲۰۱۹) با بررسی رفتار خودشیفتگی مدیران و مدیریت سود نشان دادند انتخاب‌های حسابداری توسط مدیران خودشیفتگه، بیشتر در راستای تأمین منافع شخصی آنها بوده و کمتر برای ارائه اطلاعات بیشتر به بازار است که رفتار غیراخلاقی در کیفیت سود را نشان می‌دهد. کیم و همکاران (۲۰۱۸) با بررسی رابطه بین عدم اطمینان مالیاتی با نقش خودشیفتگی مدیرعامل، نشان دادند خودشیفتگی مدیریت باعث می‌شود مدیریت در رابطه با مالیات چنین ونمود کند که از همه چیز آگاه بوده و عدم اطمینانی وجود ندارد. همچنین باعث می‌شود در رابطه با مسئولیت پذیری اجتماعی مسئولیت پذیرتر عمل کنند. هام و همکاران (۲۰۱۸) با بررسی خودشیفتگی مدیران؛ اندازه امضا، سرمایه-گذاری و عملکرد، نشان دادند مدیران خودشیفتگه عملکرد ضعیفی را در قالب سودآوری و جریان‌های نقد عملیاتی تجربه می‌کنند و با وجود سودآوری کمتر شرکت، این مدیران پاداش بیشتری را نیز به خود اختصاص می‌دهند. اولسن و استکلبرگ (۲۰۱۶) نیز، با بررسی رابطه بین خودشیفتگی مدیران و ایجاد سیر مالیاتی برای نشان دادند با افزایش خودشیفتگی مدیرعامل، تمایل به استفاده از سپر مالیاتی افزایش می‌یابد. لیسیج و همکاران (۲۰۱۶) در بررسی ارتباط بین اثربخشی کمیته حسابرسی، قدرت مدیرعامل و کیفیت کنترل داخلی نشان دادند وقتی که قدرت مدیرعامل افزایش می‌یابد، رابطه منفی بین ویژگی‌های کمیته حسابرسی و ضعف در سیستم کنترل داخلی طولانی‌تر می‌شود. جود و همکاران^۴ (۲۰۱۵) با بررسی رابطه بین خودشیفتگی مدیران، کیفیت گزارشگری مالی و حق‌الرحمه حسابرسی نشان دادند خودشیفتگی مدیران

1. Uppal

2. Yu et al

3. Lin et al

4. Buchholz et al

5. Judd et al

منجر به کاهش کیفیت گزارشگری مالی خواهد شد و درنتیجه، باعث افزایش حق‌الرحمه حسابرسان مستقل می‌شود؛ همچنین، خودشیفتگی در بین مدیران عامل احتمال استعفای حسابران را افزایش می‌دهد. وونگ و همکاران^۱ (۲۰۱۱) با بررسی رابطه بین خودشیفتگی مدیران و عملکرد، ساختار صورت مدیرعامل را به عنوان یکی از صفات فیزیکی خاص مورد بررسی قرار دادند و نشان دادند شرکت‌هایی که مدیران عامل مرد آنها صورت‌های عریض‌تری (نسبت به ارتفاع صورت بالاتر) دارند؛ یعنی خودشیفتگی هستند، عملکرد مالی بهتری دارند. چترجی و همبریک^۲ (۲۰۰۷) با بررسی رابطه بین میزان خودشیفتگی ۱۱۱ مدیر صنعت سخت‌افزار و نرم‌افزار کامپیوتر و اثرات آن بر استراتژی شرکت و عملکرد مالی نشان دادند خودشیفتگی مدیران تأثیر مثبتی بر پویایی استراتژی و میزان بزرگ‌نمایی در آن دارد. همچنین، با افزایش خودشیفتگی در بین مدیران، عملکرد مالی کوتاه‌مدت آنان بهبود می‌یابد.

خواجهی و رحمانی (۱۳۹۷) با بررسی اثر خودشیفتگی مدیران بر خطر رسک سقوط قیمت سهام نشان دادند دو شاخص هورمون تستوسترون مدیران و پاداش نقدی اختصاص‌یافته به مدیران به عنوان شاخص خودشیفتگی مدیران، تأثیر مثبتی بر نوسان پایین به بالا (به عنوان معیار خطر سقوط قیمت سهام) دارند. همچنین، دو شاخص هورمون تستوسترون مدیران و پاداش نقدی اختصاص‌یافته به مدیران تأثیر منفی بر دوره سقوط قیمت سهام دارند. هادیان و همکاران (۱۳۹۶) با مطالعه تأثیر سرمایه‌گذاری در عملکرد آینده با در نظر گرفتن سطح محدودیت مالی شرکت نشان دادند تأثیر متفاوت سرمایه‌گذاری در سودآوری آینده در شرکت‌های با محدودیت مالی نسبت به شرکت‌های بدون محدودیت مالی وجود دارد. ولی شواهدی دال بر تأثیر متفاوت سرمایه‌گذاری در بازده خرید و نگهداری تعديل شده آینده شرکت‌های با محدودیت مالی نسبت به شرکت‌های بدون محدودیت مالی یافت نشد. یاری و فتحی ارطه (۱۳۹۵) با بررسی تأثیر قدرت تصمیم‌گیری مدیرعامل بر عملکرد مالی، نشان دادند بین درصد تملک سهام مدیر عامل، تنها عضو موظف بودن مدیرعامل و دوگانگی وظیفه مدیر عامل با عملکرد مالی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران رابطه معنی داری وجود دارد. خواجهی و همکاران (۱۳۹۵) با بررسی تأثیر خودشیفتگی مدیران بر مدیریت سود و عملکرد مالی نشان دادند رابطه‌ای مستقیم و معنی دار بین خودشیفتگی مدیران و شاخص‌های مرتبط با مدیریت سود و عملکرد مالی وجود دارد. به عبارت دیگر، به هر اندازه که مدیران از خودشیفتگی بالاتری برخوردار باشند برای نمایش عملکرد مالی مطلوب در کوتاه‌مدت به ذی‌نفعان، بیشتر به سمت وسوی فعالیت‌های مرتبط با مدیریت سود سوق پیدا خواهند کرد. عطای کهل دشت (۱۳۹۱) با بررسی تأثیر کیفیت افساء بر رابطه بین قدرت مدیرعامل و عملکرد، نشان دادند رابطه معنی داری میان قدرت مدیرعامل و بهبود عملکرد شرکت وجود ندارد و رابطه مثبت و معنی داری میان کیفیت افساء و قدرت مدیر عامل وجود دارد. قلی‌پور و همکاران (۱۳۸۷) با بررسی اثرات خودشیفتگی مدیران بر آشفتگی سازمان‌ها نشان دادند مدیران خودشیفتگه ممکن است به طور موفق عمل کنند و حضورشان در سازمان ضروری باشد، وقتی آنها استراتژیست‌های باهوش هستند، دیگران را تحریک کرده و سازمان را به سوی آیند

1. Wong et al
2. Chatterjee & Hambrick

بهتر سوق می‌دهند. در مقابل، آنها ممکن است دچار خشم و خودنمایی شوند و این زیاده‌روی‌ها منجر به ویرانی سازمان شود.

فرضیه‌های پژوهش

بر اساس پژوهش‌های قبلی، خودشیتگی مدیران با سیاست‌های سرمایه‌گذاری، پذیرش بالای ریسک و درنتیجه سرمایه‌گذاری بیش از حد و عملکرد پایین در ارتباط است (هام و همکاران، ۲۰۱۷). افراد خودشیفتگه به دلیل اینکه به دنیال یافتن فرصت‌هایی جهت خودنمایی و برتری جویی هستند و موقعیت سازمانی را به خود انتساب می‌کنند، به خوبی عمل کرده و عملکرد بهتری را ایجاد می‌کنند. البته بسته به زمینه موقعیتی که می‌تواند پیش بباید خودشیتگی می‌تواند، اثر مثبت یا منفی بر عملکرد داشته باشد (اونگ و همکاران، ۲۰۱۶). برای مثال، هنگام ارزیابی عملکرد، مدیران خودشیفتگه سعی در مبالغه‌گویی و گزارش بیش از واقع عملکرد خود برای جلب تحسین و رضایت اطرافیان دارند (اونگ و همکاران، ۲۰۱۶؛ کمبیل و همکاران، ۲۰۰۷). با این حال، خودشیفتگان بهره‌ور^۱ (نوع مثبت) هنگامی که به نوع غیربهره‌ور^۲ (نوع منفی) و غیرواقع‌گرا تبدیل شوند، می‌توانند خطرناک باشند و با انتخاب گزینه‌های سرمایه‌گذاری نامناسب، فقط گرایش به بزرگنمائی دارند و عملکرد شرکت را تحت تأثیر قرار خواهد داد (مکویی، ۲۰۰۴؛ کیم و همکاران، ۲۰۱۸). همچنین، هنگامی که وظیفه کاری افراد خودشیفتگه، فراهم کننده فرصت خوارتقابی است، آنها عملکرد بهتری را از خود نشان می‌دهند و دیگران را تحریک کرده و سازمان را به سوی آینده در خور تحسین سوق می‌دهند. در مقابل، ممکن است دچار خشم و خودنمایی شوند و این زیاده‌روی‌های غیرقابل اجتناب می‌توانند، منجر به ویرانی سازمان شود (کیم و همکاران، ۲۰۱۸؛ مکویی، ۲۰۰۴). بر این اساس فرضیاتی به شرح زیر بیان می‌شود:

فرضیه اول: خودشیفتگی بر کارایی سرمایه‌گذاری تأثیرگذار است.

فرضیه دوم: خودشیفتگی بر رشد پایدار سود تأثیرگذار است.

هرچه قدر قدرت مدیر بیشتر باشد، با توجه به شناخت دقیق از محیط و شرایط درونی و بیرونی شرکت، پیش‌بینی‌های با دقت بالایی را انجام داده و با شناسایی پروژه‌های با سودآوری بالا، سرمایه‌گذاری صحیح و عملکرد بیشتری را به دنیال خواهد داشت که جریان‌های نقد عملیاتی شرکت را نیز می‌تواند تحت تأثیر قرار دهد (دمیرجیان و همکاران، ۲۰۱۳). مدیران قوی با قدرت هدایت و رهبری قوی، زمینه رشد و تعالی بلندمدت شرکت را نیز فراهم می‌آورند (کیم و همکاران، ۲۰۱۸) به گونه‌ای که مدیریت و قدرت آن عضو اساسی و حیات‌بخش هر سازمانی است (اونگ و همکاران، ۲۰۱۶). توانایی بالای مدیریت افزایش کارایی سرمایه‌گذاری را سبب شده و زمینه استفاده بهینه از منابع شرکت در راستای افزایش شفافیت و تأمین منافع همه گروه‌های ذینفع را موجب می‌شود (کیم و همکاران، ۲۰۱۸). ارزش آفرینی در بلندمدت برای سهامداران نیازمند اداره مطلوب سازمان در سایه مدیریت توانمند و با قدرت و نفوذ بالا است که موفقیت و شکست آن را رقم می‌زند. بطور کلی، قدرت مدیر یکی از عواملی است که به وسیله آن مدیر می‌تواند بر پیروان خود نفوذ کند به طوری که ویژگی اساسی در زمینه اثربخشی سازمانی تلقی می‌شود. این

1. Productive Narcissists
2. Unproductive Narcissists
3. Maccoby
4. Demerjian et al

امر به همان شدت که می‌تواند زمینه رشد و موفقیت شرکت را به دنبال داشته باشد، ممکن است سبب انحراف و فساد سازمانی نیز گردد (وانگ و همکاران، ۲۰۱۶؛ کیم و همکاران، ۲۰۱۸). به عبارت دیگر، نفوذ و قدرت بالای مدیر عامل، به دلیل کاهش سازوکارهای نظارتی نسبت به خود، امکان رفتارهای فرستطلبانه را برای خود هموار کرده و هزینه‌های نمایندگی را افزایش می‌دهد (کولز و همکاران، ۲۰۱۴). بعلاوه، مدیران با نفوذ و قدرت بالا، به راحتی اقدام به مدیریت سود برای دستیابی به اهداف فردی می‌کنند (بروین سیلز و کاردنالز، ۲۰۱۴). آنها مسیر را برای پنهان کردن عملکرد نامطلوب و غیر استاندارد خود در سایه استفاده نادرست از منابع و دارایی‌های شرکت هموار می‌کنند به گونه‌ای که کارایی سرمایه‌گذاری و عملکرد شرکت را تحت تأثیر قرار می‌دهد (لسیج و همکاران، ۲۰۱۶). بر این اساس فرضیات دیگری به شرح زیر بیان می‌شود:

فرضیه سوم: قدرت مدیر عامل بر کارایی سرمایه‌گذاری تأثیرگذار است.

فرضیه چهارم: قدرت مدیر عامل بر رشد پایدار سود تأثیرگذار است.

مدل رگرسیونی و متغیرهای پژوهش

مدل اول- فرضیه اول:

$$\begin{aligned} E-INV_{it} = & \alpha_0 + \beta_1 \text{Narcissism}_{it} + \beta_2 \text{SIZE}_{it} + \beta_3 \text{CFO}_{it} + \beta_4 \text{LEV}_{it} + \beta_5 \\ & \text{TANG}_{it} + \beta_6 \text{LOSS}_{it} + \beta_7 \text{ROE}_{it} + \beta_8 \text{FCF}_{it} + \beta_9 \text{AGE}_{11} + \varepsilon_{it} \end{aligned} \quad (\text{رابطه ۱})$$

مدل دوم- فرضیه دوم:

$$\begin{aligned} \beta_4 \text{LEV}_{it} + \beta_3 \text{CFO}_{it} + \beta_2 \text{SIZE}_{it} + \beta_1 \text{Narcissism}_{it} + \beta_1 + & = \alpha_0 \text{CEGR}_{it} \\ + \beta_5 \text{TANG}_{it} + \beta_6 \text{LOSS}_{it} + \beta_7 \text{ROE}_{it} + \beta_8 \text{FCF}_{it} + \beta_9 \text{AGE}_{11} + \varepsilon_{it} & \quad (\text{رابطه ۲}) \end{aligned}$$

مدل سوم- فرضیه سوم:

$$\begin{aligned} E-INV_{it} = & \alpha_0 + \beta_1 \text{PINDEX}_{it} + \beta_2 \text{SIZE}_{it} + \beta_3 \text{CFO}_{it} + \beta_4 \text{LEV}_{it} + \beta_5 \text{TANG}_{it} \\ & + \beta_6 \text{LOSS}_{it} + \beta_7 \text{ROE}_{it} + \beta_8 \text{FCF}_{it} + \beta_9 \text{AGE}_{11} + \varepsilon_{it} \end{aligned} \quad (\text{رابطه ۳})$$

مدل چهارم- فرضیه چهارم:

$$\begin{aligned} \text{CEGR}_{it} = & \alpha_0 + \beta_1 \text{PINDEX}_{it} + \beta_2 \text{SIZE}_{it} + \beta_3 \text{CFO}_{it} + \beta_4 \text{LEV}_{it} + \beta_5 \text{TANG}_{it} \\ & + \beta_6 \text{LOSS}_{it} + \beta_7 \text{ROE}_{it} + \beta_8 \text{FCF}_{it} + \beta_9 \text{AGE}_{11} + \varepsilon_{it} \end{aligned} \quad (\text{رابطه ۴})$$

متغیرهای وابسته

۱. کارایی سرمایه‌گذاری (E-INV): برای اندازه‌گیری کارایی سرمایه‌گذاری از مدل بکار گرفته شده توسط بیدل و همکاران^۱ (۲۰۰۹)، لی و وانگ^۲ (۲۰۱۰)، ثقفی و همکاران^۳ (۱۳۹۰) و ستایش و همکاران^۴ (۱۳۹۴) استفاده شده است و با برآورد این مدل در سطح شرکت‌ها، از تفاوت سطح

1. Bruynseels & Cardinaels
2. Biddle et al
3. Li & Wang

برآوری با سطح واقعی سرمایه‌گذاری (به صورت باقیمانده رگرسیون)، کارایی سرمایه‌گذاری شرکت‌ها محاسبه شده است.

$$I_{i,t} = a_0 + a_1 * Controls_{i,t-1} + \varepsilon_{i,t} \quad (رابطه ۵)$$

از میان متغیرهای مورد استفاده در این مدل عبارت $I_{i,t}$ ، بیانگر سرمایه‌گذاری شرکت به عنوان وجه نقد پرداختی شرکت برای تحصیل یا ساخت دارایی‌های ثابت، دارایی‌های نامشهود و یا سایر دارایی‌های بلندمدت است که با دارایی‌های ابتدای دوره همگن شده است، عبارت Control بیانگر متغیرهای کنترل به شرح زیر است: عبارت $Cash_{i,t-1}$ بیانگر وجه نقد نگهداری شده شرکت (نسبت جمع وجود نقد و سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت به کل دارایی‌های سال قبل)، عبارت $Grow_{i,t-1}$ بیانگر فرصت‌های سرمایه‌گذاری شرکت (نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری دارایی‌های پایان دوره شرکت در سال قبل)، عبارت $Roa_{i,t-1}$ بیانگر نسبت سود و زیان خالص به کل دارایی‌های سال قبل شرکت است، عبارت $Lev_{i,t-1}$ بیانگر اندازه شرکت (لگاریتم کل دارایی‌های شرکت در سال قبل) و شاخصی برای کنترل رسک استفاده می‌شود و عبارت $OE_{i,t-1}$ بیانگر باقیمانده مدل است (باقیمانده مثبت، بیانگر سرمایه‌گذاری بیش از حد و باقیمانده منفی بیانگر سرمایه‌گذاری کمتر از حد است) در این رابطه، کارایی سرمایه‌گذاری عبارت است از معکوس قدر مطلق پسماندهای به دست آمده از مدل رگرسیون شماره ۵.

۲. رشد پایدار سود (CEGR): عبارت است از افزایش سود عملیاتی دوره جاری نسبت به دوره قبل برای شرکت‌هایی که حداقل دو سال متولی افزایش در سود را تجربه کنند. برای سایر شرکت‌ها کد صفر داده می‌شود (صالح نژاد و همکاران، ۱۳۹۲؛ کوچ و پارک، ۲۰۱۱). عبارت OE بیانگر سود عملیاتی دوره جاری و دوره قبل است که بر اساس دارایی‌های ابتدای دوره تعديل می‌شوند.

$$CEGRit = OE_{i,t} - OE_{i,t-1} \quad (رابطه ۶)$$

متغیرهای مستقل

۱. خودشیفتگی مدیر عامل (Narcissism): به طور معمول، در سازمان‌ها مدیران اجرایی خودشیفتگ پاداش‌های بیشتری برای خود قائل شده و از این طریق موقعیت خود را در سازمان مستحکم می‌کنند. شاخص پاداش نقدی هیأت‌مدیره نیز از تقسیم پاداش نقدی مصوب در جلسه مجمع عمومی بر کل حقوق و دستمزد پرداختی سال مالی شرکت به دست خواهد آمد (هام و همکاران، ۲۰۱۷؛ آکتاو و همکاران، ۲۰۱۶). داده‌های مربوط به پاداش هیأت‌مدیره بر اساس اقلام مورد گزارش در گردش حساب سود (زیان) انباسته، تصمیمات مجمع عمومی عادی سالانه حقوق صاحبان سهام و یادداشت‌های توضیحی صورت‌های مالی استخراج گردیده است.

.۲. قدرت مدیرعامل (PINDEX): این معیار از طریق مجموع دو معیار اندازه‌گیری می‌شود. به این صورت که اگر مدیرعامل شرکت رئیس هیأت مدیره باشد و یا حداقل 10 درصد از سهام شرکت را در اختیار داشته باشد، متغیر مجازی ۱ و در غیر اینصورت، کد صفر داده می‌شود (هام و همکاران، ۱۷؛ ۲۰۱۷؛ عطایی، ۱۳۹۱، یاری، ۱۳۹۵).

متغیرهای کنترلی

به منظور کنترل دیگر عوامل احتمالی مؤثر بر کارایی سرمایه‌گذاری و عملکرد شرکت، مشابه پژوهش‌های هریبار و یانگ (۲۰۱۶)؛ بیدل و همکاران (۲۰۰۹)؛ لی و وانگ (۲۰۱۰)؛ گارسیالارا و همکاران^۱ (۲۰۱۶) و چن و همکاران^۲ (۱۱) متغیرهای زیر به عنوان متغیرهای کنترلی در نظر گرفته شدند:

۱. اندازه شرکت (Size): لگاریتم طبیعی کل دارایی‌ها. مدیرانی که جایگاه‌شان تثیت می‌شود، تمایل زیادی به سرمایه‌گذاری جریان نقدی آزاد، با هدف افزایش اندازه شرکت دارند؛ حتی اگر این پروژه‌ها بازده منفی داشته باشند. سهامداران تمایل دارند سود تقسیمی افزایش یابد تا جریانات نقد در دسترس مدیران کاهش یابد. زیرا آنها معتقدند که تقسیم سود از عملیات تجاری غیرضروری مدیران جلوگیری می‌کند.
۲. اهرم مالی (LEV): نسبت کل بدھی‌ها به کل دارایی‌ها. انجام سرمایه‌گذاری های قابل توجه به همراه افزایش مخارج سرمایه‌ای، نسبت اهرم مالی شرکتها را نیز تغییر داده و یکی از عوامل با اهمیت و فرآینده ریسک در سرمایه‌گذاری اهرم مالی محسوب می‌شود.
۳. جریان نقد عملیاتی (CFO): این متغیر از تقسیم جریان‌های نقد عملیاتی بر دارایی‌های کل ابتدای دوره بدست می‌آید. وجود جریان‌های نقد عملیاتی مثبت، محرك فعالیت‌ها و سرمایه‌گذاری‌های شرکتها در مواجهه با فرصت‌های سرمایه‌گذاری سودآور هستند که بدون نیاز به تأمین مالی پرهزینه از منابع بیرون از شرکت، می‌تواند بر کارایی سرمایه‌گذاری و کیفیت سود گزارش شده تأثیر مثبتی داشته باشد.
۴. دارایی‌های ثابت مشهود (TANG): نسبت دارایی‌های ثابت مشهود به کل دارایی‌ها. این دارایی‌ها به عنوان پشتونه، وثیقه و ابزار تأمین منابع مالی لازم برای پیشبرد طرح‌های سرمایه‌گذاری و نیز به شرط استفاده بهینه، می‌توانند نوسان ریسک سودهای آتی را کاهش دهد.
۵. زیان (LOSS): متغیر مجازی می‌باشد؛ در صورتی که شرکت زیان ده باشد، برابر با یک و در غیر این صورت صفر است. در بحث‌های مالیه رفتاری، ویژگی‌های رفتاری که بر تصمیم‌گیری‌های افراد موثرند، مورد بررسی قرار می‌گیرند. این ویژگی‌ها «تورش‌های رفتاری»^۳ نامیده می‌شوند که از مهم‌ترین آنها، زیان‌گریزی^۴ است. در نتیجه شناسایی و پی بردن به این تورش رفتاری و در نهایت، ارائه راهکارهای کاربردی برای کاهش اثر زیان‌گریزی و پیامدهای ناشی از آن و افزایش قابلیت نقدشوندگی که متأثر از میزان حجم معاملات و در نهایت، افزایش کارایی سرمایه‌گذاری بازار است.

1. García Larraa et al
 2. Chen et al
 3. Behavioral Distortions
 4. loss Aversion

۶. سن شرکت (Age): لگاریتم طبیعی سال‌های پذیرش در بورس اوراق بهادار تهران شرکت ۱ در پایان سال ۱-۱۳۹۱ باشد (استفاده از لگاریتم طبیعی باعث می‌شود تا ضرایب احتمالی این متغیر در مدل تحت تأثیر اثرات مقیاس‌های بزرگ قرار نگیرد). شرکت‌های کم سابقه، فرصت‌های رشد بیشتری نسبت به شرکت‌های باسابقه دارند و پتانسیل بیشتری برای گزارش پایدار سود دارند.
۷. بازده حقوق صاحبان سهام (ROE): که از تقسیم سود خالص پس از کسر مالیات به حقوق صاحبان سهام به دست می‌آید. میزان کارایی یک شرکت، در خلق سود خالص برای سهامداران، بیانگر استفاده بهینه از فرصت‌های سرمایه‌گذاری و محرك رشد سود است.
۸. سرمایه در گردش (FCF): سود خالص منهای تغییر در دارایی‌های ثابت منهای تغییر در سرمایه در گردش بر کل دارایی‌ها. از نظر بسیاری از پژوهشگران دو بخش اصلی که می‌تواند منجر به سوددهی بنگاه شود؛ یکی ساختار سرمایه و دیگری مدیریت سرمایه در گردش است که این دو مورد در بسیاری از موارد به منظور دستیابی به سود، دستخوش تغییرات قرار گرفته است. مدیریت سرمایه در گردش به خاطر تأثیرش روی ریسک و سوددهی بنگاه و در نتیجه، ارزش بنگاه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

یافته‌های توصیفی

آمار توصیفی داده‌های مربوط به متغیرهای مورد استفاده در پژوهش بر اساس جدول شماره ۱ برای ۱۱۲ شرکت نمونه طی دوره زمانی ۸ ساله (۱۳۹۰ تا ۱۳۹۷) به شرح زیر است.

جدول ۱. آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

نام	تعداد	میانگین	واریانس	چولگی	کشیدگی	کمترین	بیشترین
خودشیفتگی مدیرعامل	۱/۱۰۰	۰/۱۰۱	۰/۰۰۴	۱/۶۹۷	۶/۴۶۲	۰/۳۹۱	۰/۳۹۱
قدرت مدیرعامل	۱/۱۰۰	۰/۲۰۰	۰/۱۶۰	۱/۴۹۲	۳/۲۲۸	۰/۰۰۰	۱
رشد پایدار سود	۱/۱۰۰	۰/۱۲۲	۰/۰۸۳۱	۱/۹۹۸	۸/۲۹۹	۰/۴۲۳	۰/۴۲۳
کارایی سرمایه‌گذاری	۱/۱۰۰	۰/۱۱۳	۰/۰۱۰	۱/۹۶۳	۸/۶۴۴	۰/۳۷	۰/۰۰۰
اندازه شرکت	۱/۱۰۰	۱۴/۲۰۱	۲/۴۱۱	۰/۸۹۷	۷۳۳/۳	10/816	19/374
اهرم مالی	۱/۱۰۰	۰/۶۱۵	۰/۰۵۹	۳/۱۰۰	۴۰/۴۹	۰/۰۶۵	۴/۰۰۲
جزیانهای نقد عملیاتی	۱/۱۰۰	۰/۱۲۱	۰/۰۱۵	۰/۲۷۲	۷/۰۲۹	-۰/۷۵۷	۰/۸۲۰
داراییهای ثابت مشهود	۱/۱۰۰	۰/۲۴۸	۰/۰۳۱	۱/۱۵۰	۴/۰۹۸	۰/۰۰۱	۰/۸۹۰
زیان	۱/۱۰۰	۰/۰۹۴	۰/۰۸۵	۲/۷۷۱	۸/۶۸۱	۰/۰۰	۱
سن شرکت	۱/۱۰۰	۳/۳۶۱	۰/۲۹۹	-۱/۲۵۶	۵/۱۲۵	۰/۶۹۳	۴/۱۲۷
سرمایه در گردش	۱/۱۰۰	۰/۰۴۶	۰/۰۰۷	-۱/۶۱۶	۱۶/۵۲۴	-۰/۵۶۷	۰/۴۹۸

ماخذ: محاسبات پژوهش

شاخص میانگین، اصلی‌ترین شاخص مرکزی، نشان‌دهنده نقطه تعادل و مرکز ثقل توزیع است. برای نمونه مقدار میانگین برای متغیر اندازه شرکت برابر با (۱۴/۲۰۱) می‌باشد که نشان می‌دهد بیشتر داده‌ها حول این نقطه مرکز یافته‌اند. برای تعیین میزان پراکندگی داده‌ها نسبت به میانگین از پارامترهای پراکندگی، استفاده می‌شود و مهم‌ترین آنها انحراف معیار است. بر اساس نتایج دول شماره ۱، مقدار انحراف معیار برای متغیر اندازه شرکت معادل ۱/۵۵۲ و برای خودشیفتگی مدیران معادل ۰/۰۶۷ است و نشان می‌دهد این دو متغیر به ترتیب دارای بیشترین و کمترین انحراف معیار هستند.

آزمون فروض کلاسیک

مقادیر خطای باید طبق مفهوم رگرسیون کاملاً تصادفی باشد. در صورتی که مقادیر خطاهای مدل تصادفی باشد، میانگین خطاهای در سطح مقادیر مختلف متغیر مستقل باید برابر صفر باشد. به بیان دیگر، توزیع خطاهای مدل باید نرمال (با میانگین صفر و واریانس متنایه) باشد. طبق نتایج آزمون شاپیرو ویلک^۱ (جدول شماره ۲)، مشاهده می‌شود که سطح معنی داری در هر چهار مدل بیشتر از ۵ درصد می‌باشد و بیانگر نرمال بودن توزیع خطاهای باقی‌مانده در مدل‌های رگرسیونی فوق است.

جدول ۲ . نتایج آزمون شاپیرو ویلک (برای جملات خطای)

نتیجه	سطح معنی داری	آماره آزمون	مدل‌های پژوهش
توزیع نرمال دارد	۰/۳۷۹	۱۲/۷۳۴	فرضیه اول
توزیع نرمال دارد	۱/۱۱۰	۷/۹۳۰	فرضیه دوم
توزیع نرمال دارد	۰/۱۶۰	۱۲/۴۷۶	فرضیه سوم
توزیع نرمال دارد	۱/۷۱۷	۷/۸۰۳	فرضیه چهارم

ماخذ: محاسبات پژوهش

نتایج حاصل در جدول ۳ نشان می‌دهد که سطح معنی داری آزمون والد تعديل شده در هر چهار مدل کمتر از ۵ درصد می‌باشد و بیانگر وجود ناهمسانی واریانس در جملات اخلاق می‌باشد. لازم به توضیح است که این مشکل در تخمین نهایی مدل‌ها رفع گردیده (با روش وزن دهنده به داده‌ها از طریق دستور GLS^۲) است.

جدول ۳ . نتایج آزمون ناهمسانی واریانس

نتیجه	سطح معنی داری	آماره آزمون	مدل‌های پژوهش
وجود ناهمسانی واریانس	۰/۰۰۰	۹۸/۴۲	مدل اول
وجود ناهمسانی واریانس	۰/۰۰۰	۴۱/۳۴	فرضیه دوم
وجود ناهمسانی واریانس	۰/۰۰۰	۱۹/۴۳	فرضیه سوم
وجود ناهمسانی واریانس	۰/۰۰۰	۴۱/۲۰	فرضیه چهارم

ماخذ: محاسبات پژوهش

1. Shapiro-Wilk Test

2. Generalized Least Squares

با توجه به نتایج جدول شماره ۴، مشاهده می‌شود که سطح معنی داری آزمون والدربیخ برای هر چهار مدل کمتر از ۵ درصد بوده و بیانگر وجود خود همبستگی سریالی در مدل‌ها است که با استفاده از دستور Auto Correlation در نرم افزار استاتا، این مشکل رفع شده است.

جدول ۴. نتایج آزمون خودهمبستگی سریالی

نتیجه	سطح معنی داری	آماره آزمون	مدل‌های پژوهش
وجود خود همبستگی سریالی	.۰/۰۰۰	۴۵/۶۴۸	مدل اول
وجود خود همبستگی سریالی	.۰/۰۰۰	۴۴/۳۰۲	فرضیه دوم
وجود خود همبستگی سریالی	.۰/۰۰۰	۴۴/۲۳۳	فرضیه سوم
وجود خود همبستگی سریالی	.۰/۰۰۰	۳۹/۸۳۷	فرضیه چهارم

ماخذ: محاسبات پژوهش

آزمون F لیمر(چاو) و آزمون هاسمن

با توجه به جدول ۵، چون سطح معنی داری آزمون اف لیمر در هر چهار مدل کمتر از ۵ درصد است، از این رو، رویکرد داده‌های تابلویی (پانل دیتا) در مقابل رویکرد داده‌های تلفیقی (پول) مورد پذیرش قرار می‌گیرند. با توجه به جدول ۶، مشاهده می‌شود که سطح معنی داری در هر سه مدل اول کمتر از ۵ درصد می‌باشد از این‌رو، رویکرد اثرات عرض از مبدا در مقابل رویکرد اثرات تصادفی می‌باشد.

جدول ۵. نتایج آزمون اف لیمر(چاو)

نتیجه	سطح معنی داری آزمون	آماره آزمون	نام مدل ریاضی
داده‌های تابلویی (پانل دیتا)	.۰/۰۰۰	۶/۸۶	مدل اول
داده‌های تابلویی (پانل دیتا)	.۰/۰۰۰	۶/۹۱	فرضیه دوم
داده‌های تابلویی (پانل دیتا)	.۰/۰۰۰	۷/۷۴	فرضیه سوم
داده‌های تابلویی (پانل دیتا)	.۰/۰۰۰	۷/۷۵	فرضیه چهارم

ماخذ: محاسبات پژوهش

جدول ۶. نتایج آزمون هاسمن

نتیجه	سطح معنی داری	آماره آزمون	نام مدل
اثرات عرض از مبدا	.۰/۰۰۰	۵۸/۲۱	مدل اول
اثرات عرض از مبدا	.۰/۰۰۰	۶۶/۹۲	مدل دوم
اثرات عرض از مبدا	.۰/۰۰۰	۵۶/۷۸	فرضیه سوم
اثرات تصادفی	.۰/۱۵۹	۱۳۰/۰۸	فرضیه چهارم

ماخذ: محاسبات پژوهش

آزمون فرضیات پژوهش

طبق نتایج جدول ۷، مطابق مقدار بدست آمده برای ضریب تعیین تغییرات متغیر وابسته توسط متغیرهای مستقل و کنترلی مدل قابل توضیح است و با توجه به سطح معنی‌داری و مقدار آماره والد برای مدل برآش شده (به ترتیب کمتر از ۵ درصد و ۲۶/۵۵)، مدل برآش شده از اعتبار کافی برخوردار است. مقادیر عامل تورم واریانس (مقادیر بالای ۰/۰۲) نیز بیانگر عدم وجود همخطی است. متغیر خودشیفتگی مدیران دارای ضریب منفی و سطح معنی‌داری کمتر از ۵ درصد است. بنابراین می‌توان گفت که خودشیفتگی بر کارایی سرمایه‌گذاری با سطح معنی‌داری ۰/۰۰۶، تأثیر منفی معنی‌داری دارد و فرضیه اول در سطح اطمینان ۹۵ درصد مورد پذیرش قرار می‌گیرد. یعنی خودشیفتگی مدیران از نوع غیر بهره‌ور (نوع منفی) و غیرواقع گرا است، که دارای پیامدهای منفی بوده و با انتخاب گزینه‌های سرمایه‌گذاری نامناسب فقط گرایش به بزرگنمائی و کاهش کارایی سرمایه‌گذاری دارند. متغیرهای کنترلی بازده حقوق صاحبان سهام و اندازه شرکت تأثیر مثبت معنی‌دار و دارایی ثابت مشهود تأثیر منفی معنی‌دار بر کارایی سرمایه‌گذاری دارند. به عبارت دیگر، شرکت‌های بزرگتر و با خلق ارزش بیشتر برای مالکان، به دلیل کسب نرخ بازدهی بالاتر و کسب حمایت مالکان، مجوز سرمایه‌گذاری‌های بیشتر و با ارزش افزوده بیشتری را پیدا می‌کنند. همچنین، نتایج بیانگر این است که سرمایه‌گذاری صحیحی در دارایی‌های ثابت و نیز استفاده صحیحی از آنها صورت نگرفته و دارایی‌های ثابت سبب کاهش کارایی سرمایه‌گذاری می‌شود. همچنین، شرکت‌های بزرگ به دلیل راحتی دسترسی به منابع تأمین مالی و مدیریت برتر، کارایی سرمایه‌گذاری بیشتری را شاهد هستند. ولی متغیرهای کنترلی سرمایه در گردش، سن شرکت، زیان، جریان‌های نقدعملیاتی و اهرم مالی دارای سطح معنی‌داری بیشتر از ۵ درصد می‌باشد. لذا بر کارایی سرمایه‌گذاری تأثیری ندارند.

جدول ۷. تخمین نهایی مدل رگرسیونی اول

متغیرها	ضرایب	استاندارد	آنحراف	آماره Z	سطح معنی‌داری	تلوارانس (VIF/۱)
خودشیفتگی مدیرعامل	-۰/۰۲۱	۰/۰۰۸۲	-۲/۵۶	-	۰/۰۰۶	۰/۷۱۱
سرمایه در گردش	۰/۰۵۰	۰/۰۲۹	۱/۷۱	۰/۰۸۷	۰/۰۸۴	۰/۸۲۴
بازده حقوق صاحبان	۰/۱۴۴	۰/۰۴۰	۳/۵۳	۰/۰۰۰	۰/۸۶۸	۰/۸۷۷
سن شرکت	-۰/۰۱۴	۰/۰۰۹	-۱/۴۵	۰/۱۴۸	۰/۹۵۹	۰/۹۷۴
زیان	۰/۰۱۵	۰/۰۱۰	۱/۵۰	۰/۱۳۴	۰/۹۷۸	۰/۹۷۸
دارایی‌های ثابت مشهود	-۰/۰۴۹	۰/۰۲۱	-۲/۳۳	۰/۰۳۲	۰/۹۱۸	۰/۹۷۸
حریانهای نقد عملیاتی	۰/۰۰۲	۰/۰۲۲	۰/۱۰	۰/۰۱۶	۰/۰۸۷۴	۰/۹۹۲
اهرم مالی	۰/۰۰۴	۰/۰۲۶	۰/۰۱۶	۰/۰۳۷	۰/۰۰۲	-
اندازه شرکت	۰/۰۰۵	۰/۰۰۲	۲/۰۸	۰/۰۲۵۹	۰/۰۵۵	۰/۰۰۶
عرض از مبدأ	۰/۰۶۲	۰/۰۵۵	۱/۱۳			
سایر آماره‌های اطلاعاتی						
ضریب تعیین			۳۱	درصد		
ضریب تعیین تعديل شده			۳۲	درصد		
آماره والد و سطح معنی‌داری آن			(۰/۰۰۱)	۲۶/۵۵		

ماخذ: محاسبات پژوهش

طبق نتایج جدول ۸، مطابق مقدار بدست آمده برای ضریب تعیین تعدیلی، ۳۵ درصد تغییرات متغیر وابسته توسط متغیرهای مستقل و کنترلی مدل قابل توضیح است و با توجه به سطح معنی‌داری و مقدار آماره والد برای مدل برازش شده (به ترتیب کمتر از ۵ درصد و ۶۱/۵۶)، مدل برازش شده از اعتبار کافی برخوردار است. مقادیر عامل تورم واریانس (مقادیر بالای ۰/۲) نیز بیانگر عدم وجود هم خطی است. متغیر خودشیفتگی مدیران دارای ضریب مثبت و سطح معنی‌داری کمتر از ۵ درصد است. بنابراین، می‌توان گفت که خودشیفتگی بر رشد پایدار سود با سطح معنی‌داری ۱۱/۰، تأثیر مثبت معنی‌داری دارد و فرضیه دوم در سطح اطمینان ۹۵ درصد مورد پذیرش قرار می‌گیرد.

به عبارت دیگر، افراد خودشیفته، به دلیل دنبال کردن فرصت خود ارتقایی، سعی بر گزارش عملکرد بهتری از خود دارند، دیگران را تحریک کرده و سازمان را به سوی آینده در خور تحسین سوق می‌دهند و چه بسا برای دستیابی به چنین هدفی از ابزارهای مدیریت و هموارسازی فزاینده سود استفاده می‌کنند تا با گزارش سودهای کمتر ولی با شیب فزاینده، سبب جلب حمایت و جلب توجه دیگران شوند. متغیرهای کنترلی بازده حقوق صاحبان سهام، جریان نقد عملیاتی و اندازه شرکت تأثیر مثبت معنی‌دار و دارایی ثابت مشهود تأثیر منفی معنی‌دار بر رشد پایدار سود دارند. این امر بیانگر این است که دارایی‌های ثابت شرکت‌ها تنها سرمایه بلوکه شده شرکت هستند و چه بسا به دلیل عدم مدیریت صحیح منابع ثابت، سبب افزایش هزینه‌های ثابت و کاهش عملکرد شرکت می‌شوند. ولی متغیرهای کنترلی سرمایه در گرددش، سن شرکت، زیان و اهرم مالی دارای سطح معنی‌داری بیشتر از ۵ درصد می‌باشد. لذا بر رشد پایدار سود تأثیری ندارند.

جدول ۸. تخمین نهایی مدل رگرسیونی دوم

تلوارانس (VIF/۱)	سطح معنی‌داری	آماره Z	انحراف استاندارد	ضرایب	متغیرها
۰/۷۱۱	۰/۰۱۱	۲/۵۸	۰/۰۲۴	۰/۰۶۲	خودشیفتگی مدیر عامل
۰/۸۲۴	۰/۲۲۵	۱/۱۹	۰/۲۴۲	۰/۲۸۷	سرمایه در گرددش
۰/۸۶۸	۰/۰۳۴	۶/۲۳	۰/۰۵۵	۰/۳۴۳	بازده حقوق صاحبان سهام
۰/۸۷۷	۰/۴۰۳	۰/۸۴	۰/۰۶۸	۰/۰۵۷	سن شرکت
۰/۹۵۹	۰/۷۳۹	۰/۳۳	۰/۰۸۵	۰/۰۲۸	زیان
۰/۹۷۴	۰/۰۰۰	-۳/۶۲	۰/۱۴۹	-۰/۵۴۰	دارایی‌های ثابت مشهود
۰/۹۷۸	۰/۰۰۰	۶/۴۱	۰/۱۹۳	۱/۲۴۰	جریانهای نقد عملیاتی
۰/۹۷۸	۰/۹۷۲	۰/۰۳	۰/۱۷۹	۰/۰۰۶	اهرم مالی
۰/۹۹۲	۰/۰۰۴	۲/۸۴	۰/۰۲۱	۰/۰۶۱	اندازه شرکت
-	۰/۰۰۰	۷/۴۲	۰/۳۷۴	۲/۷۷۹	عرض از میدا
سایر آماره‌های اطلاعاتی					
۳۷ درصد			ضریب تعیین		
۳۵ درصد			ضریب تعیین تعديل شده		
(۰/۰۰۰) ۶۱/۵۶			آماره والد و سطح معنی‌داری آن		

طبق نتایج جدول ۹، مطابق مقدار بدست آمده برای ضریب تعیین تعدیلی، ۳۲ درصد تغییرات متغیر وابسته توسط متغیرهای مستقل و کنترلی مدل قابل توضیح است و با توجه به سطح معنی‌داری و مقدار آماره والد برای مدل برازش شده (به ترتیب کمتر از ۵ درصد و ۳۷/۳۹)، مدل برازش شده از اعتبار کافی برخوردار است. مقادیر عامل تورم واریانس (مقادیر بالای ۰/۲) نیز بیانگر عدم وجود همخطی است. متغیر قدرت مدیرعامل دارای ضریب مثبت و سطح معنی‌داری ۰/۰۰۱، کمتر از ۵ درصد است. از این‌رو، می‌توان گفت قدرت مدیرعامل بر کارایی سرمایه‌گذاری تأثیر مثبت معنی‌داری دارد و فرضیه اول در سطح اطمینان ۹۵ درصد مورد پذیرش قرار می‌گیرد. به عبارت بهتر، مدیران با قدرت بالا، به دلیل داشتن خصایصی مانند توانایی رهبری، قدرت چانه‌زنی، شناخت دقیق از محیط تجاری و رقابتی و نیز، پیش‌بینی‌های دقیق‌تر از فضای کسب و کار، بهتر می‌توانند فرصت‌های سرمایه‌گذاری سودآور را شناسایی و بر این اساس، کارایی سرمایه‌گذاری و ارزش شرکت را افزایش دهند. متغیرهای کنترلی بازده حقوق صاحبان سهام و اندازه شرکت تأثیر مثبت معنی‌دار بر کارایی سرمایه‌گذاری دارند ولی متغیرهای کنترلی سرمایه در گردش، سن شرکت و زیان، دارایی ثابت مشهود، جریان‌های نقد عملیاتی و اهرم مالی دارای سطح معنی‌داری بیشتر از ۵ درصد می‌باشد. لذا بر کارایی سرمایه‌گذاری تأثیری ندارند.

جدول ۹. تخمین نهایی مدل رگرسیونی سوم

متغیرها	ضرایب	انحراف استاندارد	آماره Z	سطح معنی‌داری	تلوارنس (VIF/۱)
قدرت مدیرعامل	۰/۰۱۶	۰/۰۰۴	۲/۲۷	۰/۰۰۱	۰/۷۱۲
سرمایه در گردش	۰/۰۵۰	۰/۰۲۸	۱/۷۳	۰/۰۸۴	۰/۸۲۵
بازده حقوق صاحبان	۰/۱۴۴	۰/۰۴۱	۳/۵۲	۰/۰۰۰	۰/۸۶۹
سن شرکت	-۰/۰۱۴	۰/۰۰۹	-۱/۴۶	۰/۱۴۴	۰/۸۷۹
زیان	۰/۰۱۴	۰/۰۱۰	۱/۳۴	۰/۱۷۹	۰/۹۶۰
دارایی‌های ثابت مشهود	۰/۰۲۳	۰/۰۲۰	۱/۱۳	۰/۲۵۷	۰/۹۷۴
جریان‌های نقد عملیاتی	۰/۰۰۳	۰/۰۲۲	۰/۱۴	۰/۱۸۹۰	۰/۹۷۶
اهرم مالی	۰/۰۰۶	۰/۰۲۶	۰/۲۳	۰/۸۱۶	۰/۹۸۵
اندازه شرکت	۰/۰۰۵	۰/۰۰۲	۲/۰۳	۰/۰۴۲	۰/۹۹۳
عرض از مبدأ	۰/۰۶۳	۰/۰۵۴	۱/۱۷	۰/۲۴۱	-
سایر آماره‌های اطلاعاتی					
ضریب تعیین	۳۱	درصد			
ضریب تعیین تعديل شده	۳۲	درصد			
آماره والد و سطح معنی‌داری آن	(۰/۰۰۰)	۳۷/۳۹			

ماخذ: محاسبات پژوهش

طبق نتایج جدول ۱۰، مطابق مقدار بدست آمده برای ضریب تعیین تعدیلی، ۳۶ درصد تغییرات متغیر وابسته توسط متغیرهای مستقل و کنترلی مدل قابل توضیح است و با توجه به سطح معنی‌داری و مقدار آماره والد برای مدل برازش شده (به ترتیب کمتر از ۵ درصد و ۶۲/۵۲)، مدل برازش شده از اعتبار

کافی برخوردار است. مقادیر عامل تورم واریانس (مقادیر بالای ۰/۲) نیز بیانگر عدم وجود همخطی است. متغیر قدرت مدیرعامل دارای ضریب مثبت و سطح معنی داری ۰/۰۰۲، کمتر از ۵ درصد است. لذا، می‌توان گفت قدرت مدیر عامل بر رشد پایدار سود تأثیر مثبت معنی داری دارد و فرضیه اول در سطح اطمینان ۹۵ درصد مورد پذیرش قرار می‌گیرد. یعنی مدیران با قدرت بالا به سبب نفوذ بیشتر در محیط کسب و کار و نیز اثربخشی بالای تصمیمات اتخاذ شده، بهتر می‌توانند مسیر فزاینده و پایدار در عملکرد و رشد شرکت را دنبال کنند، ولی می‌توان از این جهت نیز بیان کرد که به سبب نفوذ بالای این مدیران به خصوص در گروههای حسابرسی و نظارتی، ناشی از نظارت ضعیف بر این مدیران، فرصت مدیریت فزاینده سود نیز به شکل فرصت‌طلبانه قابل تصور است. متغیرهای کنترلی بازده حقوق صاحبان سهام، جریان نقد عملیاتی و اندازه شرکت تأثیر مثبت معنی دار و متغیرهای زیان و دارایی ثابت مشهود دارای تأثیر منفی معنی‌دار بر رشد پایدار سود هستند، ولی متغیرهای سرمایه در گردش، سن شرکت و اهرم مالی دارای سطح معنی داری بیشتر از ۵ درصد می‌باشد. لذا، بر رشد پایدار سود تأثیری ندارند.

جدول ۱۰. تخمین نهایی مدل رگرسیونی چهارم

متغیرها	عرض از مبدا	انحراف استاندارد	آماره Z	سطح معنی داری	تولوآنس (VIF/1)
قدرت مدیرعامل	۰/۰۷۴	۰/۰۴۸	۲/۵۴	۰/۰۰۲	۰/۷۱۳
سرمایه در گردش	۰/۲۸۱	۰/۲۴۰	۱/۱۷	۰/۲۴۳	۰/۸۲۵
بازده حقوق صاحبان	۰/۲۵۲	۰/۱۱۳	۳/۱۱	۰/۰۱۸	۰/۸۶۹
سن شرکت	-۰/۰۵۰	۰/۰۷۰	-۰/۷۳	۰/۴۶۸	۰/۸۷۹
زیان	-۰/۰۲۹	۰/۰۱۴	-۲/۰۷	۰/۰۲۶	۰/۹۶۰
داراییهای ثابت مشهود	۰/۰۵۳۳	۰/۱۴۸	-۳/۶۰	۰/۰۰۰	۰/۹۷۴
جریانهای نقد عملیاتی	۱/۲۴۹	۰/۱۹۴	۶/۴۴	۰/۰۰۰	۰/۹۷۶
اهرم مالی	-۰/۰۰۴	۰/۱۷۹	-۰/۰۳	۰/۹۷۸	۰/۹۸۵
اندازه شرکت	۰/۰۶۰	۰/۰۲۲	۲/۱۷۴	۰/۰۰۶	۰/۹۹۳
سایر آماره‌های اطلاعاتی	۲/۷۸۴	۰/۳۸۲	۷/۲۸	۰/۰۰۰	-
ضریب تعیین			۳۸ درصد		
ضریب تعیین تعديل شده			۳۶ درصد		
آماره والد و سطح معنی داری آن			(۶۲/۵۲) (۰/۰۰۰)		

ماخذ: محاسبات پژوهش

بحث و نتیجه‌گیری

یکی از عوامل موثر بر سرمایه‌گذاری و عملکرد شرکت‌ها، ویژگی‌های شخصیتی مدیران و راهبران اصلی آن است. بر این اساس افراد خودشیفته درای چنین ویژگی هستند که از فرصت‌های پیش آمده به نحوی استفاده کنند که خود را به عنوان یک فرد منحصر به فرد و خارق العاده نشان دهند به طوری که در طلب فرصت‌های خود ارتقایی هستند در نتیجه سعی بر بیشینه کردن عملکرد خود هستند. نتایج پژوهش

نشان می‌دهد که خودشیفتگی بر کارایی سرمایه‌گذاری تأثیر منفی دارد یعنی سبب کاهش کارایی سرمایه‌گذاری و افزایش هزینه‌های نمایندگی می‌شود. یعنی مدیران خود شیفت‌رهی ریسک بالایی از سرمایه‌گذاری را دنبال می‌کنند و سبب سرمایه‌گذاری بیش از حد می‌شوند به عبارتی خودشیفتگی وقتی به نوع غیر بهره‌ور غیر واقع‌گرا تبدیل شوند و بدگمانی و بزرگ نمایی ناشی از چنین رفتاری، سبب کاهش کارایی سرمایه‌گذاری خواهد شد. این نتیجه هم راستا با نتایج پژوهش‌های قبلی مانند هام و همکاران (۲۰۱۷)، اونگ و همکاران (۲۰۱۶)، کیم و همکاران (۲۰۱۸)، کمبیل و همکاران (۲۰۰۷) است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد خودشیفتگی تأثیر مثبت معنی‌دار بر رشدپایدار سود دارد. این نتیجه بیانگر این است که فراهم شدن فرصت خود انتکایی و خود ارتقایی برای مدیران در شرکت نه تنها سبب انگیزش مدیرین برای تلاش زیاد و به رخ کشیدن شایستگی‌های خود می‌شود بلکه سبب تحریک و برانگیختن دیگر افراد سازمان برای تلاش مضاعف خواهد بود که چه بسا نتیجه تلاش افراد سازمانی دیگر نیز به عنوان نتیجه عملکرد مدیر خودشیفت‌رهی تلقی خواهد شد و سبب ارتقای بیش از پیش جایگاه وی نزد مجامع خواهد بود. این نتیجه هم راستا با نتایج پژوهش‌های قبلی مانند کیم و همکاران (۲۰۱۸) و مکویی (۲۰۰۴)، اونگ و همکاران (۲۰۱۶)، کمبیل و همکاران (۲۰۰۷) است. مدیر عامل مطابق با رهنماوهای راهبری شرکتی، به عنوان منبعی از قدرت اجرایی دارای نفوذ قابل ملاحظه‌ای بر هیأت‌مدیره خواهد بود. بر اساس تضاد نمایندگی بالقوه، می‌توان انتظار داشت که اگر منافع مدیر عامل و دیگر ذینفعان شرکت هم راستا نباشند، افزایش قدرت نفوذ مدیر عامل می‌تواند به کاهش نظرارت بر عملکرد مدیر عامل، افزایش اقدامات فرست‌طلبانه مدیر عامل، افزایش هزینه‌های نمایندگی و کاهش ارزش شرکت منجر شود. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که قدرت مدیر عامل سبب افزایش کارایی سرمایه‌گذاری و افزایش رشدپایدار سود می‌شود. نتایج این فرضیه با پژوهش‌های قبلی مانند عطائی کهل دشت (۱۳۹۱)، اونگ و همکاران (۲۰۱۶)، کیم و همکاران (۲۰۱۸) هم راستا نیست و هم راستا با پژوهش‌های قبلی مانند یاری و فتحی ارطه (۱۳۹۵)، دمیرجیان و همکاران (۲۰۱۳)، لیسیج و همکاران (۲۰۱۶) و برون سیلز و کاردینالز (۲۰۱۴) است. علت این نتیجه را می‌توان به شرح زیر بیان کرد که مدیرین با قدرت بالا به دلیل پیش‌بینی‌های با دقت و کیفیت بیشتر، شناخت فردی و قدرت تحلیل بالا، پروژه‌های سودآور را بهتر شناسایی می‌کنند و عملکرد و سرمایه‌گذاری را بهبود می‌بخشند (دمیرجیان و همکاران، ۲۰۱۳). با این حال هرچه قدرت و نفوذ مدیر عامل افزایش یابد، نظرارت هیأت‌مدیره و در نتیجه، کارایی جنبه‌های کنترلی راهبری شرکتی کاهش می‌یابد (کولز و همکاران، ۲۰۱۴)، نفوذ و قدرت مدیر عامل سبب برقراری روابط دوستانه و پایدار با گروه‌های حسابرسی و بنابراین، دریافت خدمات حسابرسی با هزینه کمتری می‌شود و مدیر عامل با قدرت و نفوذ بالا به راحتی توان مدیریت سود و چه بسا مدیریت افزایشی سود برای دستیابی به اهداف کوتاه مدت خود را دارد (برون سیلز و کاردینالز، ۲۰۱۴). همچنین، نفوذ و قدرت بالای مدیر می‌تواند به پنهان کردن عملکرد نامطلوب شرکت با بهره‌گیری از اختیار و آزادی عمل خود در استفاده از رویه‌ها و برآوردهای حسابداری منجر شود. پیامد چنین شرایطی، افزایش روش‌طلبی در استفاده از دارایی‌های شرکت، پنهان کردن عملکرد واقعی، و نیز، ارائه عملکرد غیرواقعی و متناسب با نیازهای مدیر و در تضاد با منافع دیگر گروه‌های ذینفع خواهد بود (لیسیج و همکاران، ۲۰۱۶). با این حال، مدیران با به

کارگیری منابع قدرت می‌توانند زمینه رشد و تعالیٰ یا زمینه انحراف و فساد سازمان را فراهم آورند و این امر به ماهیت وجودی و چگونگی استفاده از قدرت و منابع آن بستگی دارد (اونگ و همکاران، ۲۰۱۶؛ کیم و همکاران، ۲۰۱۸).

در راستای کاربرد نتایج پژوهش، پیشنهاد می‌شود برای کاهش هزینه‌های نمایندگی و پیامدهای ویژگی‌های رفتاری مدیران، نظارت بیشتر و دقیق‌تری بر عملکرد چنین مدیرانی صورت گیرد که تقویت ابزارهای راهبری شرکتی و افزایش قدرت نظارتی این ابزارها می‌تواند مفید باشد. از طرف دیگر، لازم است سود گزارش شده توسط چنین مدیرانی با دقت بیشتری توسط حسابرسان مورد ارزیابی کیفی قرار گیرد تا هرگونه رفتار فرuchtطلبانه برای دستاویز کردن خروجی گزارش‌های مالی برای دست یازیدن به اهداف شخصی تا حد ممکن کاهش یابد. به عبارت دیگر، سود و رفتار آن نیز از قابلیت اتکای بیشتری برخوردار باشد. به عنوان ابزاری موثر برای کاهش خودشیفتگی غیر بهره‌ور مدیران، بهتر است از نگرش انتقادپذیرانه و روان‌شناسی در سازمان برای کاهش اثرات منفی آن استفاده شود. همچنین، به سرمایه‌گذاران پیشنهاد می‌شود در انتخاب سبد سهام برای سرمایه‌گذاری به شاخص قدرت مدیرعامل به عنوان ابزار کسب ارزش بیشتر، توجه کرده و با دید احتماطی آن را مورد بررسی قرار دهند.

ملاحظات اخلاقی

حامی مالی: مقاله حامی مالی ندارد.

مشارکت نویسنده‌گان: تمام نویسنده‌گان در آماده‌سازی مقاله مشارکت داشته‌اند.

تعارض منافع: بنابر اظهار نویسنده‌گان در این مقاله هیچ‌گونه تعارض منافعی وجود ندارد.

تعهد کپی‌رایت: طبق تعهد نویسنده‌گان حق کپی‌رایت رعایت شده است.

منابع

- Ahern, K. R., & Sosyura. D. (2014). "Who writes the news? Corporate press releases during merger negotiations". *The Journal of Finance*, 69(1), 241-291.
- Aktas, N., Bodt, E., Bollaert, H., & Roll, R. (2016). "CEO narcissism and the takeover process: From private initiation to deal completion". *Journal of Financial and Quantitative Analysis*, 51(1), 113-137.
- Ataee Kohl Dasht, Y. (2012). "The effect of disclosure quality on the relationship between the power of the CEO and the performance of companies listed on the Tehran Stock Exchange". Master's thesis, Islamic Azad University, Central Tehran branch.
- Bazrafshan, V., Bazrafshan, A., Salehi, M. (2018). "Investigating the Influence of Managers' Narcissism on Financial Reporting Quality". *Accounting and Auditing Review*, 25(4), 457-478. (In Persian)
- Biddle g. c., Hilary, g., & Verdir. S. (2009). "How does financial reporting quality improw investment efficiency?", *Journal of accounting and economics*, 48, 121-131.
- Bruynseels, L., & Cardinaels, E. (2014). "The Audit Committee: Managem Watchdog or Personal Friend of the CEO?" *The Accounting Review*, 89 (1), 113-45.
- Buchholz, F., Lopatta, K., & Maas, K. (2019). "The deliberate engagement of narcissistic CEOs in earnings management". *Journal of Business Ethics*, 1-24.
- Campbell, W. K. & Foster, J. D. (2007). "The Narcissistic Self: Background, an Extended Agency Model, and Ongoing Controversies". New York, NY, US: Psychology Press.
- Chatterjee, A., & Hambrick, D. C. (2007). "It's all about me: Narcissistic chief executive officers and their effects on company strategy and performance". *Administrative Science Quarterly*, 52, 351-386.
- Chen, F., Hope, O. K., Li, Q., & Wang, X. (2011). "Financial reporting quality and investment efficiency of private firms in emerging markets". *The Accounting Review*, 86(4), 1255- 1288.
- Coles, J. L., Daniel, N. D., & Naveen, L. (2014). "Co-opted Boards", *Review of Financial Studies*, 27(6), 1751-96.
- Dearing, E., & Hamilton, L. C. (2006). "Contemporary advances and classic advice for analyzing mediating and moderating variables". Monographs of the Society for Research in Child Development, 71(3), 88-104.
- Demerjian, P., Lev, B., Lewis, M., & MacVay, S.a2 (2013). "Managerial Ability and Earnings Quality", *The Accounting Review*, 88(2), 64-94.
- García Laraa, J.M., García Osmaa, M., & Penalvac, F. (2016). "Accounting conservatism and firm investment efficiency", *Journal of Accounting and Economics*, 61(1), 221-238.
- Ge, W., Matsumoto, D., & Zhang, J. (2011). "Do CFOs Have Style? An Empirical Investigation ofthe Effect of Individual CFOs on Accounting Practices. Contemporary." *Accounting Research*, 28(4), 1141-1179.
- Gholipor, A., Khanifar, H., Fakheri Koozeh kanan, S. (2009). "Effects of manager's narcissism on organizational disturbance". *Organizational Culture Management*, 6(18), 79-93. (In Persian)

- Goncalo, J., Flynn, F., Kim, S. (2010). "Are two narcissists better than one? The link between narcissism, perceive creativity, and creative performance". *Personality and Social Psychology Bulletin*, 36(11), 1484-1495.
- Graham, J. R., Harvey, C. R., & Puri, M. (2013). "Managerial Attitudes and Corporate Actions", *Journal of Financial Economics*, 109 (1), 103-121.
- Hadian, R, Hashemi S A, Samadi S. (2017). "Evaluation of the Effect of Financial Constraints Factor on Explanatory Power of Fama-French Three-Factor Model, Carhart Four-Factor Model and Fama-French Five-Factor Model". *Quarterly financial accounting journal*. 9 (34), 1-34. (In Persian).
- Hambrick, D. C. (2007). "Upper echelons theory: An update". *Academy of Management Review*, 32(2), 334-343.
- Ham, C., Seybert, N., & Wang, S. (2017). "Narcissism is a Bad Sign: CEO Signature Size, Investment, and Performance", Electronic copy available at: <https://ssrn.com/abstract=2144419>.
- Hribar, P. & Yang, H. (2016). "CEO Overconfidence and Management Forecasting", *Contemporary Accounting Research*, 33 (1), 204-227.
- Judd, J. S., Olsen, K. J., & Stekelberg, J. M. (2015). "CEO Narcissism, Accounting Quality, and External Audit Fees", Working Paper, <http://ssrn.com/abstract=2605172>.
- Khajavi, S., Dehghani Sa'di, A., Gerami Shirazi, F. (2017). "CEO narcissism impacts on earnings management and financial performance". *Journal of Accounting Advances*, 8(2), 123-149. (In Persian)
- Khajavi, S., Rahmani, M. (2018). "Investigating the Effect of Narcissism of Managers on Stock Price Crash". *Financial Knowledge of Securities Analysis*, 11(37), 1-15. (In Persian)
- Kim, S., Lee, K., & Ho, K. (2018). "The moderating role of CEO narcissism on the relationship between uncertainty avoidance and CSR". *Tourism Management* 67 203e213.
- Koch, A. S., & Park, J. C. (2011). "Consistent earnings growth and the credibility of management forecasts". Available at SSRN 1801171.
- Lin, F., Lin, S. W., & Fang, W. C. (2019). "How CEO narcissism affects earnings management behaviors". *The North American Journal of Economics and Finance*, 101080.
- Lisic, L. L., Neal, T. L., & Zhang, I. X, (2016). "CEO Power, Internal Control Quality, and Audit Committee Effectiveness in Substance versus in Form". *Contemporary Accounting Research*. 1-39.
- Li, Q., & Wang, T. (2010). "Financial reporting quality and corporate markets", *The Accounting Review*, 86 (4), 1255-1288.
- Maccoby, M. (2004). "Narcissistic leaders: The incredible pros, the inevitable cons". *Harvard Business Review*, 78(1), 68-78.
- Malmendier, U., & Tate, G. (2005). "CEO overconfidence and corporate investment". *Journal of Finance*, 60(6), 2661-2700.
- Namazi, M., Dehghani Saad, A., Ghoohestani, S. (2017). "CEO Narcissism and Business Strategy". *Journal of Management Accounting and Auditing Knowledge*, 6(22), 37-52. (In Persian)
- Nevicka, B., De Hoogh, A. H., Van Vianen, A. E., Beersma, B., & McIlwain, D. (2011a). "All I need is a stage to shine: Narcissists' leader emergence and performance". *The Leadership Quarterly*, 22(5), 910-925.

- Olsen, K. J. and J. M. Stekelberg. (2016). "CEO Narcissism and Corporate Tax Sheltering", *Journal of the American Taxation Association*, 38 (1): 1-22.
- Ong, C. W., R. Roberts, C. A. Arthur, T. Woodman, and S. Akehurst. (2016). "The leadership is sinking: a temporal investigation of narcissistic leadership". *Journal of Personality*, 84(2), 237-247.
- Rudman, L. A., M. C. Dohn, and K. Fairchild. (2007). "Implicit self-esteem compensation: Automatic threat defense". *Journal of Personality and Social Psychology*, 93(5), 798-813.
- Sagafi, A., Blue, G., Mohamadian, M. (2012). "The Association between Accounting Information Quality, Overinvestment and Free Cash Flow". *Journal of Accounting Advances*, 3(2), 37-63. (In Persian)
- Salehnezhad, H., Vaghfi, H., Sadeghian, B., ahangary, M. (2015). "The Relation between Stock Price Response and Sustained Earnings Growth". *Empirical Research in Accounting*, 4(4), 51-70. (In Persian)
- Setayesh, M., Mohammadian, M., Mehtari, Z. (2015). "Extended Abstract Investigation of Interactive Effect Accounting Information Quality and Information Asymmetry on Inefficient Investment Tehran Stock Exchange (TSE)". *Journal of Accounting Advances*, 7(1), 73-102. (In Persian)
- Schrand, C. M., & Zechman, S. L. (2012). "Executive overconfidence and the slippery slope to financial misreporting". *Journal of Accounting and Economics*, 53 (1), 311-329.
- Sotoodehkia, H., Abbasi, R., Basirat, M. (2017). "Investigating the Non-Linear Relationship between Working Capital Management with Performance and Investment in Companies Listed in Tehran Stock Exchange". *Asset Management and Financing*, 5(4), 51-68. (In Persian)
- Uppal, N. (2020). "CEO narcissism, CEO duality, TMT agreeableness and firm performance". *European Business Review*.
- Yang, H. I. (2012). "Capital market consequences of managers' voluntary disclosure styles". *Journal of Accounting and Economics*, 53(1), 167-184.
- Yari, F., & Fathi, K. (1395). "The Impact of CEO Decision Making Power on the Financial Performance of Companies Listed in Tehran Stock Exchange", *Management and Accounting Studies*, 2(3), 258-300. (In Persian).
- Yu, M. C., Wang, G. G., Zheng, X. T., & Shi, W. J. (2020). "Entrepreneur narcissism and unethical pro-organizational behaviour: an examination of mediated-moderation model". *Economic Research-Ekonomska Istraživanja*, 33(1), 501-520.
- Wong, E. M., Ormiston, M. E., & Haselhuhn, M. P. (2011). "A face only an investor could love, CEOs' facial structure predicts their firms' financial performance". *Psychological Science*, 22 (12), 1478-1483.

COPYRIGHTS

©2022 Alzahra University, Tehran, Iran. This license allows others to download the works and share them with others as long as they credit them, but they can't change them in any way or use them commercially.